

Архипастирски благослов на Врачанския митрополит Григорий по случай Въведение Богородично

С отеческа в Христа любов и всесърдечен архипастирски благослов приветствам и поздравявам всички вас с Въведение Богородично: светлия богородичен празник, който е определен от Православната ни църква още и за Ден на християнското семейство и на православната младеж. В празничния ден моля Бога за всекиго от вас и за всяко християнско семейство, а най-много за най-малките сред нас, за които Църквата – следвайки заръката на Иисус Христос – винаги е проявявала особена грижа, защото, както свидетелства Господ, „техните Ангели на небесата винаги гледат лицето на Моят Отец Небесен“ (Мат. 18:10).

Като всеки голям църковен празник, за нас, православните християни,

празникът на Въвеждането на малката Мариам в Божия дом е не просто спомен за едно от важните събития в живота на Божията майка, но и повод за осмисляне на важни, определящи за християнския ни живот и подвиг положения на нашата вяра – постоянна актуализация на факта на отдадеността и на посвещението на Божията отроковица на богочовешкото дело на спасението. Свидетелство за всички нас, че пътят към богочовечеството, пътят от Божия образ, по който човекът е създаден, до уподобяването на Бога, към което всеки от нас е призван, минава не само през нашето желание да бъдем Божии съработници, но и през подготовката ни за това.

В този паметен не само за Божията майка, но и за цялото човечество, ден всеки от нас и всички ние заедно, като общество, сме призвани да погледнем вътре в себе си и да потърсим там знаците и свидетелствата за нашата готовност и годност да бъдем Христови: не само по своето звание и божествено призвание, но и според усилията, които полагаме за това. Подготвяме ли себе си, и особено нашите деца, за съработничеството с Господа, което е наш дял независимо от общественото ни положение и от ролята, която в Божия свят промисъл е отредена на всекиго от нас? Ще можем ли и ние, подобно на Пресветата Дева – когато настъпи определеният за това час, да кажем: „ето рабинята Господня; нека ми бъде по думата ти“ (Лука 1:38)? Полагаме ли нужните усилия да вграждаме сами себе си – всеки от нас лично и всички заедно, като общество, в живия богочовешки организъм на Църквата Христова – като живи, словесни камъни в продължаващия и до днес градеж на онова здание, което „стройно сглобено, възраства в храм свет чрез Господа“ (Еф. 2:21)?

Всички тези и още много сходни на тях въпроси поставя пред нас честваният днес празник. Денят, в който невръстната Мариам изкачва сама стъпалата на Йерусалимския храм, е ден, в който Църквата ни призовава да се вгледаме внимателно и да видим на кое от тези стъпала се намираме и самите ние. Защото за нас – кръстените в името Христово, този път към храма е не просто необходим, но и задължителен, и друг път ние нямаме.

По молитвите и небесното застъпничество на Пресвета Богородица, Господ Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник!

† Врачански митрополит ГРИГОРИЙ

bg-patriarshia.bg